

Bryggeriet hos Skapperne skulde blive benyttet til Opblanding med skattepligtigt, kunde der jo i Loven indføres en Bestemmelse om, at skattefrit undergøret VI kun paa $\frac{1}{2}$ Flaasker maatte udleveres fra Bryggeriet eller fra en i umiddelbar Forbindelse dermed staaende Skatningsanstalt, til hvilken Kontrollens Myndighed i saa Tilfælde maatte udstrækkes thi derved vilde denne Fare være saa temmelig udelukket.

De i Lovforslagets § 13 foreskrevne Bøder maa vistnok siges at være urimelig høje og ikke at staa i noget passende Forhold hverken til Forseelsens Bestaaenhed eller til de ellers i Lovgivningen for uagtsomme Forseelser og Forsejlinger foreskrevne Straffe. Naar der til Begrundelsen af de høje Bøder er bleven paaberaabt den Tilfald, der vides Bryggerne, idet Skatten bestemmes efter de af ham i Henhold til Lovforslagets §§ 5 og 6 førte Bøger; maa dog herved bemærkes, at denne Tilfald ikke er af anden Art, end at Angivelsernes Rigtighed af bedste Gode kontrolleres af Embedsmænd, for hvilke der i Lovforslaget indeholdes vidtgaaende Bemyndigelse til detaljerede Undersøgelser i Bryggerierne og endvidere til at foreskrive enhver yderligere Kontrolforanstaltning, sfr. § 15, som maatte anses for nødvendig. At Bøder af saa enorm Størrelse skulde være fornødne for at beskytte Statskassen imod Tab forarsagede ved Mangel paa skyldig Agtpaaagivenhed kan sikkert ej heller antages, saameget mindre som det i Bemærkningerne til forrige Samlings Lovforslag er udtalt, at „Defraudationer — altsaa forsættelige Besviæelser — af nogen som helst Betydning ikke vilde kunne finde Sted uden ved Førelse af falske Handelsbøger“. De omtalte Bøders overordentlige Størrelse træder endnu skarper frem, naar man betænker, at det ved enhver Forretning og ved ethvert Forretningsregnskab er umuligt selv med den største Omhu at forhindre, at der kan indløbe Fejl, der ere begrundede i Uagtsomhed eller Fejltagelse, og som derfor vilde være udsatte for at blive henførte under Bestemmelserne i Lovforslagets § 13. Endvidere maa det erindres, at Størrelsen af det Tab, der ved Uagtsomheden kan antages at være tilføjet Statskassen ikke synes at burde komme i væsentlig Betragtning ved Bestemmelsen af Bødens Størrelse, da den skyldige, efter som Talen er om Uagtsomhedsfejler, ikke har forudsat og i Almindelighed heller ikke har haft Grund til at tænke sig, at Tab for Statskassen skulde blive Følgen af Uagtsomheden. Iøvrigt ere jo desuden Bryggerne ifølge Forslagets § 17 pligtige til i fuldt Maal og Stundom endog ud over dette at erstatte Statskassen dens Tab.

hvad dernæst Lovforslagets §§ 14 og 15 angaar, da fremgaar det ikke bestemt af disse, om de ogsaa omfatte uagtsomme Overtrædelser, men dette er dog vist Meningen. Selv om der imidlertid kun var tænkt paa forsættelige Overtrædelser, synes dog i alt Fald Minimumsbøderne meget høje.

Det tør vel ikke bestrides, at Uagtsomhedsovertrædelser af Lovforslagets §§ 13, 14 og 15 muligvis kunde være saa grove, uforvarselige og hyppig gentagne, at selv meget høje Bøder burde anvendes, men det maa dog ogsaa erkendes, at saadanne Uagtsomhedsfejler kunne være saa ubetydelige, at det vilde være blodigt at anvende endog Minimum af Bøderne, især naar det tages i Betragtning, at Bryggerne ifølge § 16 ere udsatte for yderligere at komme til at betale adskilligt ud over disse. Ganske vist er der i Lovforslagets § 18 aabnet dem, der føle sig brøstholdne ved Toldbestyrelsens Afgørelser, Afgang til at paatalde Domsstolene. Men selv om disse maatte finde Overtrædelserne nok saa ubetydelige og undskyldelige, ville de, saaledes som Lovforslaget foreligger, ikke kunne bestemme Bøderne under de i de paagældende Paragraffer foreskrevne Minima.

Der synes efter det anførte ikke at være Grund til i Loven at optage saa strænge Straffebestemmelser, særlig for Uagtsomhedsforseelser, og jeg har derfor tænkt, at §§ 13, 14 og 15 kunne affattes omtrent saaledes:

§ 13.

Ere de i § 12 omhandlede Overtrædelser forarsagede ved Mangel paa skyldig Agtpaaagivenhed, uden nogen Hensigt til at besvige Statskassen, straffes de efter Uagtsomhedens Grad og Bestaaenhed, og idet der tillige efter Omstændighederne kan tages Hensyn til det Tab, som derved kan antages at være tilføjet Statskassen, med Bøder indtil 5000 Kroner.

§ 14.

Forsættelig Angivelse til Udførsel af Vandet af skattefrit VI som skattepligtigt straffes med Bøder indtil 5000 Kroner. Sleer saadant ved Mangel paa skyldig Agtpaaagivenhed straffes den paagældende med Bøder indtil 1000 Kroner.